

Η ΛΥΧΝΙΕΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 3η.
ΑΡΙΘ. 29ος.

Φύλλα 12.
Τιμή δύο λα 36.

Κεφαληνία 27. Ιουλίου 1861.

Ως τὴν εἰδησιν τῶν ἀταχτημάτων ὃπου ἐσυνεβήκανε στὸ ίσραηλητικὸν Κοιμητήριον στοὺς Κερφόὺς, κάθε ἄνθρωπος πέρνει μέρος. Κάθε εὐαίσθητος καὶ εὔσυνείδιστος ἄνθρωπος ἀπεδοκιμάζει χτηνώδη ἀταχτήματα ἐναντίον κεκομημένων, ἐναντίον τάφων, καὶ ἐπαινεῖ τὴν χρεοστικὴν ἔκεινην χριστιανικὴν Ἐγκύλιον τοῦ Ἀρχιερέως Κερκύρας, ὅστις παραίνει ἔκαστον γονὴν ἢ διδάσκαλον, νὰ συμβουλεύῃ τὸ σέβας διὰ τοὺς τάφους. Ἐνας μόνος ἀδικάντροπος κερδοσκόπος, ὁ ΤΣΑΡΛΑΤΑΝΟΣ τοῦ ΖΑΚΤΩΣ, ἐτόλμησε νὰ ὑπερασπίσῃ σκεπάζοντας τάχα (1) τοὺς χτηνώδεις ἔκεινους ἀτάχτους. Αἴ! αὐτοὶ ἀπαρθενίζουνε εἰς ἔκεινην τὴν τάξην τῶν σύντων ὃποι κάμνουν τὸ κόρματον μέσα στὴ Ζάκυνθο....

Ο Ζακυνθινὸς Τσαρλατάνος ἐλαβε ὑποψίες μήπως οἱ ίσραηλῆτες οἱ ἕδιοι πράττουσι τὰ ἄτοπα ἔκεινα στὸ Κοιμητήριό τους, διὰ νὰ ἐπιτίθωνται ἐπειτα κατὰ τῆς δῆθεν μισαλλοδοξίας τῶν Ἐλλήνων!... καὶ δὲν ἔχει ἄλλην ἀπόδειξην ὅτι τοῦτο δὲν ἔγινε, παρὰ μόνην τὴν Ἐγκύλιον τοῦ Ἀρχιερέως.... δηλαδὴ, τὴν εὐθύνην ὅλην τῆς ὑποψίαστου τὴν φίγει ἀπάνου σὸν Ἀρχιερέα! Μὰ δὲ δικάσει — Ο Ζακυνθινὸς Τσαρλατάνος ἔχει καὶ ἔκεινος τὴ Λογικήτου, ἔκεινην τὴ λογικὴ πῆχουν ὅλοι οἱ συντεγμέτεστοι τὴν ὑποψίατου λοιπὸν θέλει νὰ μᾶς τὴ δώσῃ βασι-

(1) Ἰδὲς Φωνὴ τοῦ Λευτέρου, ἀριθ. 58.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

σμένη, ... καὶ ξέρετε ποῦ τὴ βασίζει; ὅγις ἀπόνου σὲ παρόμοιο
ἄλλο ποῦ νὰ ἔκόμανε ποτὲ οἱ Ἰσραηλῆτες, ἀλλὰ σὲ ἄλλα παρό-
μοια ποῦ τοὺς ἔκόμανε πάντα!!!! Ἐαυόλουθόντες ὁ Τσαρλατά-
νος τὸ πονηρότου ἀνόητο ἀρθρίδιο, λέγει ὁ φειλόμενην τὴν
ἐκφρασθεῖσαν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἰσραηλητῶν· καὶ τελειόνει φοβε-
ρίζοντάστους νὰ προσέχουνε κάθε ποῦ γράφουνε σὲς Ἐφημερίδες!...

Ἐξευγενισμένοι καὶ νοήμωνες Εύρωπαιοι, γιὰ νὰ μὴ νομίσετε
πῶς ἡ Ἐφταννησο εἰν' ὅλη κατοικημένη ἀπὸ Γαλιότους καὶ ἀπὸ
ὄχλο, ἀπὸ Λομπάρδους καὶ ἀπὸ λιάπιδες, ἔχουμε χρεία νὰ σᾶς
εἰπούμε ὅτι, οὔτε ἡ λογικὴ τοῦ Τσαρλατάνου τούτου εἶναι ἡ λο-
γικήμας, οὔτε τὰ αἰσθήματά του εἰν' τὰ δικάματα. Ο ἀνθρώπος
τοῦτος, γεννημένος κι ἀναθραμμένος γαιδουρολάτης, δὲν εἶχε κα-
νένα τίμο προτέρημα γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ ἀνάμεσα στὴν ἀ-
νώτερη τάξη τῶν συμπολιτῶντου, ὃπου ἐσχεδίασε νὰ περάσῃ ἀπ'
εναντίας ὅμως ἡ φύση τοῦ εἶχε δόσει ὅλα τὰ προσόντα γιὰ νὰναι
ὁ Μέγιστος Τσαρλατάνος τῆς Ἐφταννησού ἀσυνειδισία χωρὶς ὄρια,
πονηρία, εὐκολολογία, δυνατὰ πλεμόνια, ἔλλειψη λογικότητος,
ὅλα, ὅλα τόχες ὅσα τούρειαζόντανε γιὰ νὰ μαζέψῃ τὸν ὄχλο τοῦ
Τόπουτου, τὸν ἐμάργεψε, καὶ ὁ Σακύνθιος ὄχλος τὸν ἔκουμε ἀπο-
κλειστικὸν δουλχαμάρατου, κ' εὐφρένεται σ' ἐδαύτονε, καὶ τοῦ δί-
νει τὴν ψῆφοτου, καὶ τὸν κάνει ἀντιπρόσωπότου, κι' ὁ ἀντι πρό-
σωπος ἐτοῦτος ἐπέρεται, καὶ κλοτσᾶ, καὶ καταπατεῖ κάθε ἱερὸν,
κάθε ἀγιον ὅταν πρόκειται νὰ κυλακέψῃ τὸν ὄχλοτου, σὰ νὰ ποῦ-
με νὰ κροτίσῃ τ' ἀμπέλιτου. Ἰδού ποῖος ὁ Συντάγτης ἔκεινος ὁ-
ποὺ ὑπερασπίζει τοὺς ἔξυθρίζοντας τοὺς νεκρούς . . . . ποὺ μέμφε-
ται τὸν ἀρχιεπίσκοποντοῦ ἐπειδὴ ἀπλωσε χέρι βοηθείας εἰς τοὺς
κατατρεγμένους . . . . καὶ ποὺ φοβερίζει τοὺς κατατρεγμένους ἐ-
πειδὴ ἐτολμήσανε διὰ τῆς Δημοσιογραφίας νὰ ἐκφράσουνε τὴν
εὐγνωμοσύνητους εἰς τὸν εὐεργέτητους Επίσκοπόμας! . . .

Άλλὰ, τὸ ξαναλέμε, τὰ αἰσθήματα τοῦ Τσαρλατάνου τοῦ Ζά-
κυνθος δὲν εἶναι τὰ αἰσθήματα τῆς Ιονίου Κληρονομίας ὅτι.. Πρεῖς
ΑΗΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΑΚΩΒΑ ΤΕΛΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

μεταξύμας δὲν εἶναι διόλου ἐπιθετική. Μέμεις ἀγαποῦμε τοὺς Ἰσραηλῆτας, καὶ ἀπόδειξη τούτου νὰ εἶναι ἡ προγένεσιν Ἐγκύρως τοῦ Ἀρχιερέως μας, καὶ ἡ εὐχαρίστηση μὲ τὴν ὥποιαν τὴν εἰδανεῖς οἱ τίμιοι νοήμονες τοῦ Νησιῶνεμας.

Ἄδελφοι Ἰσραηλῆτες, ἀν σᾶς ἔξυρισεν ἕνας χαμάλης εἰς τὸ Κοιμητήριόνσας, κ' ἕνας Τσαρλατάνος εἰς τὴν Ἐφημερίδατου, αἴ! ποιὸς Τόπος δὲν ἔχει τοὺς χαμάλιδέστου, ποιὸς Τόπος δὲν ἔχει τοὺς Τσαρλατάνουςτου!

ΚΑΙ ΠΛΑΕ ΝΑ ΠΑΗΝΩΜΕ ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ.

Ο Κύριος Λομπάρδος εἰς τὸ λιαπίστικο ἀρθρίδιότου κατὰ τῶν Ἰσραηλῆτῶν φέρνει ἐμπρὸς ἔνα ψέματα γὰρ νὰ μᾶς κολακέψῃ, κα μονό μενος τάχα νὰ μᾶς ὑπερασπίσῃ. Κα μονό μενος, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐκεῖνος γνωρίζει καλὰ ὅτι, ἐν αὐτοφανὲς ψέμμα δὲν ὑπερασπίζει. «Τὸ ἀνεξίθρησκον, λέει, τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὸ πρώτηστον αὐτῶν καύμα!»

Ποι τὸ Ἐρήκαμε, Κύριε Λομπάρδε, τὸ ἀνεξίθρησκον; Μήπως τῷχετε σεῖς εὔτου-πέρα τοῦτο τὸ ἀραβικὸ Φοινικόπουλο; Αἴ, ἥθελε τὸ πιστέψω ἀν δὲν ἥθελε ζήσω στὴ Ζάκυθο, καὶ δὲν ἥθελε ἵδω νὰ πετάτε τοὺς νεκροὺς στὰ χωράφια, μόνον γιατὶ ἐγεννηθήκαν Ἰσραηλῆτες, καὶ στανικῶς τοῦ νὰ ἐγίναν ἐπειτα χριστιανοὶ, νὰ ἐνωθήκανε σὲ νόμιμο γάμο μὲ χριστιανοὺς, κ' ἐζήσανε μίαν ὄλοκληρη χριστιανικὴ ζωὴ, τιμωτέρη καὶ θεαρεστότερη βέβαια ἀπὸ τὴ δικήσου ἥθελε τὸ πιστέψω ἀν δὲν ἥθελε ἵδω τὸ Μεγαλοβδόμαδο τοὺς Ἰσραηλῆτας νὰ κλείονται στὸ Περιτείχισμάτους, διὰ τὸν φόβον, δχι πλέον τῶν Ἰουδαίων ἀλλὰ τῶν Χριστιανῶν!.... κτλ. (1). Καὶ δὲ θὰ πῶ μήγαρις μὲ τοῦτο πῶς ἡ Κεφαλονιὰ

(1) Οι Ἰσραηλῆτες εἶναι πραγματικῶς ὑποχρεούμενοι νὰ ζοῦν περιτείχιστοι, εἰς τὴν Λουπαρδικὴν ΑΓΓΕΛΙΑΤΗΝ
ΧΑΙΔΑΣΤΗΝ!

τάχα εἶναι καλήτερη, πῶς ὁ ἐπίλοιπος Κόσμος εἶναι καλήτερος.

Η θρησκευτικὴ ἀνυποφερτικότητα ἐμόλυνε καὶ μολύνει ἀκόμη τὴν χριστιανούνη δλην ὀλόχληρην· οὔτε ποῦ οἱ Ἑλλῆνες εἶναι μία ἔξαιρεση στὴ γενικὴ τούτη μωρίᾳ· μὰ εἶναι ἴσια-ἴσια γιὰ τοῦτο ποῦ ἡ θρησκευτικὴ ἀνυποφερτικότητα δὲν ἀτιμάζει εἰδικῶς ἐμάς, καὶ, ὡς καὶ γιὰ τοῦτο, εἴν' ἀχρείαστο νὰν τὴν κρύψωμε· ἀλλ' εἴν' ἔξεναντίας χρειαζόμενο, καὶ πολὺ χρειαζόμενο· νὰν τὴν ὄμολογή-σωμες γιὰ νὰν τὴν καταδικάσωμε καὶ νὰν τὴν γδυθοῦμε. Ὡποῖος κρύβει, βαστάσι ὅπιότου ἐκεῖνο ποῦ κρύβει· καὶ μόνον ἐκεῖνος ὅποιος τὸ ὕγάνει ὅξου καὶ τὸ κλοτσάει, δείχνει· μὲ τὴν ἀλήθεια πᾶς δὲν τὸ θέλει τὸ πρᾶμμα ποῦ ἀθετεῖ.

Ἔστω δόμως πῶς θέλει εἶναι καὶ ἀληθινὸ πῶς οἱ Ἑλλῆνες ἥμαστε ἀνεξίθρησκοι. Μὰ, μὲ τὰ σωστάσου, Κύριε Λορμάρδε, τὸ λές πῶς ἡ ἀνεξίθρησκεία εἶναι μία γεναιότητα, μία ἀρετὴ, καὶ μία ἀρετὴ τέτοια, ποῦ νὰ κάνῃ τὸ καύχημα, καὶ τὸ πρώτη στὸ καύχημα ἐκενοῦ ποῦ τὴν ἔχει;

Ἀνεξίθρησκεία εἶναι, ἀν δὲν σφάλω, τὸ νὰ ὑποφέρνω με τοὺς ἀλλούς νὰ ἔχουν ὁ ποιανδήποτέπιθυμούν θρησκείαν... Καθὼς βλέπεις, ή μοναχὴ ἔξηγηση τοῦ πράγματος μᾶς τὸ δείχνει παράλογον ἐπεδὴ, τὶ θὰ πῆ μὲ ὑποφέρνεις νὰ ἔχω ὅ, τὶ θρησκεία θέλω; Θὰ πῆ ἵσως ὅτι θέλει ἔχεις δικαίομα νὰ μοῦ ἐμποδίσῃς τὴ θρησκείαμου;!.. καὶ ἀν δὲν θὰ πῆ τοῦτο, τὶ μένει λοιπὸν ἡ ἀνεξίθρησκείασου; Λέξη χωρὶς νόημα! Μακρὰν λοιπὸν ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρήσω σὰ μίασου γεναιότητα τὴν ὑποφερτικότητάσου γιὰ μὲ, ἔγω σ' ἐρωτῶ ἔξεναντίας «Ποιὸς σόδοσε τὴν ἔξουσία, ποιὸς σόδοσε τὴν τόλμη νὰ μοῦ λές πᾶς μὲ ὑποφέρνεις;» Ήμπορεῖς, Κύριέμου, νὰ καυχηθῆς ὅτι ὑποφέρεις ὅσα ἔχεις δικαίομα νὰ μὴν ὑποφέρῃς· ἀλλὰ δὲν ἔχεις διόλου δικαίομα νὰ μὴν ὑποφέρῃς νὰ ἔχω ὄποιαςδήποτε πεπειθήσεις περὶ Θεότητος; Τὸ καύχημα ὅθεν γιὰ τὴν ὑποθεμένην ἀνεξίθρησκείαμας, μακρὰν ἀπὸ τοῦ να ταχοῦ καύχημα δὲν εἶναι παρὰ μὲ αἴσιογέλαστη ἀνατίμοσα κακτίδανη προοίηκη ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΣ Σ
ΘΕΟΥ
ΕΙΔΟΣ ΚΩΝΤΙΔΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

νον χοντροειδῆ ψυχὴν καὶ παχυλὴν βαρβαρότησα.

Γνωρίζω καλὰ τές ἐσφαλμένες ιδέες, τές ἐλεεινὲς πρόληψες, καὶ τές ἀγρίστιανες δεισιδαιμονίες τοῦ ὄχλου κατὰ τῶν Ἰσραηλητῶν. ὁ ὄχλοςμας εἶναι διδαγμένος νὰ μισῇ τοὺς Ἰσραηλῆτας ὡς ἔκεινους ὅπου ἐσταυρώσανε τὸ Χριστό μας.... νὰν τοὺς θεωρῇ 'σὰν ἀκάθαρτούς....' σὰν καταραμένους απὸ τὴ Θεότητα.... κτλ. κτλ.... Δὲν μελετῶ ἄλλες ἀκόμη χοντροειδέστερες ἀνοησίες. Άλλὰ σὺ, προδότη τοῦ Τόπουσου καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἔπρεπε, ἀντὶ νὰν τὰ συμπάξ τ' ἀπομεινάρια τοῦτα τῶν μεσαιονικῶν ἀθλητήτων, ἔπρεπε, λέω, νὰ πασχίζῃς νὰν τὰ διασκεδάζῃς. ἔπρεπε νὰ διδάξῃς τὸν ὄχλο τοῦ Τόπουσου ὅτι, οἱ Ἰσραηλῆτες δὲν ἐσταυρόσανε τὸν Χριστόνυμας, ἀλλὰ τὸν Χριστόντους ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἐγεννήθηκε Ἰσραηλῆτης, ἀπὸ πατέρα καὶ μάνα Ἰσραηλῆτας, ἐγεννήθηκε στὴν Ἰουδαία, ἔζησε κ' ἐπέθαν' ἐκεῖ, ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλῆτας, τοὺς ὅποιους ὑπεραγαποῦσε. Ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐσταυρώσανε τὸ Χριστότους, τοῦ ὅποιου ἐμεῖς, μόνον ἔπειτ' ἀπὸ αἰῶνες ἐγινήκαμε ἀκόλουθοι ἐνῷ τότες ἀδιαφορήσαμε εἰς τὴν σταύροστούς. ἔπρεπε νὰ διδάξῃς τὸν ὄχλο τοῦ Τόπουσου ὅτι, διὰ τὸ ἀκάθαρτον ὅπου ἀποδίδει στοὺς Ἰσραηλῆτας δὲν ἔχει ἄλλην ἀπόδειξην παρὰ τὴν ιδία τὴν ιδία ποῦ τοῦ ἐμπνεύθηκε παιδιόθεν, καὶ ὅτι ἡ ιδέα ἔκεινη ἀντικαίστο πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίουμας. ἔπρεπε νὰ διδάξῃς τὸν ὄχλο τοῦ Τόπουσου ὅτι ἡ κατάρες δὲν εἶναι προσόντα τῆς Θεότητος· καὶ ὅτι ὁ Θεὸς δὲν καταρήεται τοὺς ἀνθρώπους ἔκεινους εἰς τοὺς ὅποιους συχωρεῖ νὰ γεννηόνται, νὰ θέρφονται, νὰ πολαπλασιάζονται καὶ νὰ εύτυχοιν' ἀπάνου στὴν Γῆντου· καὶ ὅτι, ἀν ὑπάρχῃ θεῖκὴ κατάρα στὴ Γῆ, θὰν ἦναι μᾶλλον ἔκεινη τῆς ὑπάρξεως τοιούτων ἰδεῶν εἰς τὴν κοινωνίαμας.

Μὰ τοῦτα ὅλα θὰν ἦναι βέβαια πάρα βαθὺ ἀφιλοσοφία γιὰ τὰ Καφενία τοῦ Ἄμμου, καὶ ξέρω τὴν ἀπότομη ἡλιθιάτους ἀπόκριση, ποῦ, ἀκολούθως, εἶναι καὶ ἡ ὅδηγόσου.

« Εὔτε, θὰ μένετε, εἴμαστε στὸν Τόπομας καὶ εἰρηνική
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΗΠΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

καίομα νὰ μὴν ὑποφέρνωμε τοὺς ζένους· ἐνῷ οἱ ζένοι δὲν ἔχουν τὸ ἴδιο δικαίομ' ἀπάνουμας. »

Σᾶς βγάνω τὴ σκουφιαμοῦ, Κύριοι Λομπάρδε καὶ Συντροφία, μὰ, πρῶτ' ἀπ' ὅλα, οἱ παλεοῦθεν ἀποκαταστημένοι Ἰσραὴλῆτες στὸν Τόπομας, εἶναι πλέον στὸν Τόπο τοὺς, ὅχι μόνον, ἀλλὰ, δὲν εἶναι Ἰσραὴλῆτες παρὰ-μόνον κατὰ τὴν θρησκείαν, κατὰ δὲ τὸ γένος εἶναι ἐλληνες. Ἐπειτα, μὲ τὸ νὰ ἡμαστε στὸν Τόπομας, δὲν θὰ ἥπῃ μήγαρις πῶς εἰμαστε στὴ σφαλαγγουνιάμας, καὶ πῶς ἔχουμε τοῦ σφαλαγγιοῦ τὸ δικαίομα! Ό Πίζοσπάστης Προκούστης ἦταν κ' ἔκεινος στὸν Τόποτου ὄντες ἐπιανε τοὺς διαβάτες καὶ τοὺς ἔκανεν ἐκείνην τὴν Toelleita ποῦ ξέρουμε μὰ τὸ ἀγαπητόσου τοῦτο δικαίομα ἀρχίζει νάναι φρικῶδες εἰς τὸν βαθμὸν τῆς σπιμερῆς ἔξευγενίσεως τῆς κοινωνίας μας· καὶ ἡ Ἑγκάκλιος τοῦ Ἀρχιερέως Κερκύρας εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς Δημοσίας Γνώμης τῶν νοημόνων τιμίων, ἡ ὁποία ἀρχίσε πλέον νὰ λαβαῖνη αὐθεντίαν εἰς τὴν Ἐφτάνησον.

Τὸ δικαίομα τοῦ νὰ εἰμαστε στὸν Τόπομας, προκειμένης ἀνεξιθρησκείας, εἶναι τὸ δικαίομα τοῦ δυνατωτέρου, καὶ δὲν πρέπει σὲ κανέναν τρόπο νὰν τὸ ἀγαποῦμε· ἡ καύχησίμας ἀπάνου σ' ἐδαῦτο μᾶς ἀτιμάζει· καὶ σὺ Κύριε Λομπάρδε, ξεθαύτοντας καὶ βγάνοντας ὅζου, πρὸς ὑπεράσπιση τύχα τέτοιες ἀρχὲς ὅποιον τὸ δικαίομα τοῦ τόπου εἰς τές συνείδησες, ὅχι μόνον δὲν ὑπερασπίζεις τοὺς συνεθνῆταςσου, ἀλλὰ τοὺς ἀτιμάζεις ὡς καὶ μ' αὐτὲς, καθὼς τοὺς ἀτίμασες καὶ μὲ τὴν κοινωνικήσου διαγογή, καὶ μὲ τὴν πολιτικήσου πορείαν.

Η ἀνεξιθρησκία, ἡ μεσαιωνικὴ τούτη ἀρετὴ, ἀφέθηκε πλέον ὅπισω ἀπὸ τὴν προσδεύουσαν ἔξευγένισην. Ή ἀνεξιθρησκία σήμερα ἔξεταχθῆκε, εἰδόθηκε εἰς τὴ θετικότητάτης, κ' εὐρέθηκε νάναι ἀνσισια! Η ἀρετὴ ποῦ χρειάζεται σήμερα εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ἀγάπη χωρὶς ἔξαιρεσην φυλῆς καμμίας, ἡ παγκόσμιος ἀγάπη ἡ ὁποία ἀποκλείει τὴν πονερία, τὸν ἐγωισμὸ, τὴ δημοκοτία, τὴν πλάνη καὶ τὴν ὀπάτη κάθε εὑθύνης. Κύριε Λομπάρδε,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

σκες ἀρετές σου, ἀμελημένες σήμερ' ἀπὸ τοὺς ἔξευγενούς ἀνθρώπους, καὶ διογμένες ἀπὸ κάθε ἀνεπίθουλο στόμα, μποροῦν ἀκόμη ναῦρουνε σπῆτι γὰρ νοίκιασμα στὸν Πλατύφορο καὶ στὸν Λυμό, καὶ στὴν ἐφημερίδασου ἀκολούθως.

Άλλα, Κύριε Λομπάρδε, τὸ κόρμα τῆς ὀπισθρομίσεως, μὴν ἀμφιβάλῃς, στὸ ὑστερό, θέλει σὲ πισθρομίσει κ' ἐσὲ ὡς καὶ στὸ στάδιον τῆς κερδοσκοπίας σου. Πάψε τὴν τύποσην ἐκείνου τοῦ ἀντεθνικοῦ, ἀντιχριστιανικοῦ, πισθρομικοῦ χαρτιοῦ ποῦ τυπόνεις. Τραβήξου τώρα στὸ σπῆτισου νὰν τὰ χαρῆς μὲ ὑγεία τὰ κακῶς ἀποχτημένασου πλούτη. Βεβαιόσου, Κύριε, θὰν ἦναι ἀξιοπρεπέστερο γιὰ σὲ νὰ τραβηχθῆς μὲ μίαν ὄμορφη φέθεντ σα, παρὰ νὰ κάρης νὰ σὲ πετάξουν μὲ μίαν κλοτσιά στὰ καθίσματα.

Τὴν κλοτσιὰ τούτη, ἡ περασμένη Βουλὴ σου τὴν οἰκονόμηση μὲ εἶσαι βέβαιος πῶς ηθελε σου τὴν οἰκονομήσει καὶ ἡ ἐργάμενη;

ΓΝΩΜΙΚΑ.

On ne pourrait porter à la Religion un coup plus funeste,
qu'en persécutant en son nom. Madame de Genlis.

Δὲν εἶναι παρὰ οἱ σκύλοι ποῦ πέρνουν ἔζλάκου τοὺς κατατρεγμένους.

L'homme vraiment religieux tend la main à tous ceux
qui cherchent Dieu, même s'ils le voient tout autrement
que lui. Sismondi.

Ché mi fà la copia delle vittime? Sono sazio degli olocausti e del sangue di quelle: abborrino gli inni vostri, e le preghiere. Mondate i cuori; togliete dagli occhi miei la nequizia dei vostri pensieri; cessate d'operare perversamente; imparate a ben fare; cercate il giusto; soccorrete l'oppreso; rendete giustizia al pupillo, difesa al perseguitato.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Isaia Cap. 16.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΧΑΙΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
YΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΟΣΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΥ ΗΜΙΤΗΝΑ ΑΙΓΑΙΟΝ
Π. ΑΠΑΓΚΙΟΥ Π. ΗΛΙΟΛΥΣ

Ψευδόμεθα λέγοντες ὅτι μᾶς μέλει γιὰ τὴ θρησκεία, ἀν ἐνταῦθῃ δὲν ἔνασχολούμεθα εἰς αὐτήν· ἀν δὲν ἔνασχολούμεθα εἰς τρόπον ὥστε νὰ συστέλλονται οἱ ψευδόχριστοι που ἤθελε κερδοσκοποῦν· νὰ μᾶς ἀπατοῦντε. Ο φανατισμὸς τῶν χυδαίων, οἱ ὄποιοι δὲν γνωρίζουν· τὸ πρᾶγμα γιὰ τὸ ὅποιο φανατίζουνται, εἶναι μόνον ἀξιος γιὰ ψυχοπόνεση.

Les rôles sincères sont les seuls rôles habiles. Il est beau de mourir victime de sa foi, il est triste de mourir dupe de son ambition. Lamartine.

Libertà politica e libertà morale van di conserva; nè mai sperì solevarsi à franchigie civili, chi non abbia cominciato dal riformare i costumi. Patria e Famiglia sono idee associate in Europa, ove il migliore cittadino é il miglior padre. Cantù, S. U.

La boria di nazione, che tortamente si chiama patriottismo, svia dal vero, e, nell' adorare gli avelli, sopisce quell' attività cui ogni cittadino è chiamato per l' universale vantaggio. id.

Il y a des hommes qui ont vécu pour la vérité, et qui en deviennent come le type : Épaminondas, Socrate, Platon, Fénelon, Bernardin de Saint-Pierre, (1) et hors de l' humilité Sésus-Christ. Aimé Martin.

(1) Εἴλημόνησε τὸ Δομπάρδο !

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΙΕΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Ζ.Υ.Τ.Φ.Ο.Ο.Υ.6